

CASSIOPEIA

www.tkcassiopeia.wz.cz

Byli jsme ...

Cesta do výšin ... aneb první letošní výprava 10. 1. 2009

Jako první letošní společnou akci jsme uspořádali výpravu do Kuřimi na horolezeckou stěnu. V Chrlčích na náměstí jsme se sešli v počtu šesti lidí a to Radar, Bobr, Cvrček, Zdenda, Vašík a jeho sestra Zuzka. Autobusem č.78 jsme dojeli až do Židenic na vlakové nádraží a odtud nás vláček dovezl až do Kuřimi. V místnosti s horolezeckou stěnou bylo docela dost lidí, ale ne tolik abychom se nevešli. Někteří z nás tu byli poprvé a tak dost zírali, když viděli jak přítomní jež už léztí uměli šplhali po stěnách jakoby nic a někteří lezli dokonce i po stropě. S jistěním samozřejmě. My jsme se však jako praví nováčci šli nejprve seznámit s prostředím. V šatně jsme se převlékli do pohodlného oblečení a pak už se vybírali sedáky a lezečky každému na míru. Po ustrojení všech účastníků začala rozcvička pod vedením Radara. Všichni jsme se dostatečně protáhli, aby nás při lezení nechytla třeba křeč do nohou. No a pak už se mohlo jít na věc! Radar nám ještě vysvětlil co jsou ty podivné věci pomocí kterých se budeme navzájem jistit a také nám řekl jak se máme mezi sebou dorozumívat. Naučili jsme se vázat dvojitou osmičku a pak už pěkně chyt za chytem vzhůru... Některým to šlo více a jiným méně, ale nikdo nám na zem nespadal a každý jistě aspoň trochu překonal sám sebe. A o to šlo především! Během lezení se k nám přidala i Sapa s Honzou, kteří přijeli později. Lezlo se asi do tří a pak už jsme se opět odebrali k domovu. No a příště až zase přijedeme už zírat určitě nebudeme a třeba i my polezeme jakoby nic...

(Psala: Cvrček)

Za zimní krajinou... 25. 1. 2009

Celá výprava začala ráno v Chrlčích, kde na sraz přišli Janča, Helča, Sapa a Zdenda s Jindrou. Sice nás bylo málo, ale rozhodli jsme se za zimní přírodou vyrazit. Nasedli jsme na autobus a odjeli směrem na Hády. V lese bylo všude plno ledu a nejlepší zábavou proto bylo rozšlapávání zamrzlých kaluží a snažení se nenamočit. Když jsme došli k vysilači, rozhodli jsme se pro první svačinu a počkat na Zeltulu, který nám jaksi zaspal. Pak už nás nebylo pět, ale šest a naše cesta vedla po růžové turistické značce až na Obřanský hrad. Celá cesta probíhala poklidně, střídali se svačinky s chozením a rozdupáváním kaluží. Ovšem konec byl o to víc dramatický. Když už jsme mysleli, že půjdeme už na autobus a domů, křoví čím dál tím víc přibývalo a my se z něj nemohli vymotat. A tak jsme bloudili a bloudili jako Indiana Jones a jiní dobrodruhové. Naštěstí to s námi také dobře dopadlo a po překonání plotu a vlakového tunelu, jsme se živí a zdraví nakonec dostali k našemu cíli-šalině. (Psala:Sapa)

Něco málo hádanek... 8. 2. 2009

Tuto neděli nám bohužel nepřálo počasí. Už od brzkého rána přšelo a přšelo, takže původní výprava plánovaná do okolí Brna nepřipadala v úvahu. No a jelikož na sraz v tomto nečase kromě vedoucích nikdo nepřišel (čemuž se není proč divit), byla nakonec výprava zrušena úplně. Kdyby nás však něco podobného postihlo příště, nebojte se a ozvěte se, pokud budete chtít společně strávit nějaký čas, je možné jako náhradní řešení pobýt na klubovně a zahrát si třeba nějaké deskové hry... (Psala:Cvrček)

Kam se ztrácí hvězdy? 22. 2. 2009

Naše další oddílová výprava byla v pořadí druhá, ale vlastně třetí. Jak je to možné? Prostě proto, že ta druhá se nekonala, protože stál proti nám déšť. A tak byla třetí i druhá. Název byl plný tajemství. Vydali jsme se tam, kde se ztrácí hvězdy. Byla jsem zvědavá, kolik nás bude, protože začínaly jarní prázdniny. Nakonec na sraz přišel Kamil s Vašíkem, Žába, Ček, Zeltula, Šotek a Helča. Původně jsme se chtěli rozejít k domovům a výpravu přesunout, ale to by už byla čtvrtá výprava druhou a to kluci nechtěli. A tak jsme vyrazili. Z Chrlic přes nádraží dvojkou na Poříčí. A odtud už pěšky podél řeky Svratky k našemu cíli - Hvězdárně a planetáriu Mikuláše Koperníka. Už začátek cesty provázela jedna veselá příhoda za druhou. Při krmení kačenek se rozhodl Vašík nakrmit kačky svojí rukavicí. Stačila chvilka nepozornosti a už to bylo. Široká řeka a velká zima nás odradili od záchranné mise pro pravou rukavicí. A tak jsme šli dál. Po cestě jsme každý dostali skládačku draka a našim úkolem bylo správně obrázek poskládat a popsat, co na něm bylo. Za správně složený obrázek dostal každý papírovou hvězdičku. Během cesty jsme hráli na honěnou, přičemž jsme Zeltulovi natrhli bundu, což je důkaz toho, že to pro nás byla důležitá hra a další veselou historka naší komorní výpravy. Z Pisárek nás čekal nejtěžší úkol, na který jsme se předem naobědvali, a to, vystoupit do obrovského kopce až k hvězdárně. Nakonec se vše podařilo. Bylo nám líto, že s sebou nemáme nějaké skládací sánky, protože z celého kopce na Kraví hoře byla jedná velká skluzavka. To však nevadilo Kamilovi, který měl místo bot sánky, celou cestu mu to tak klouzalo, že jeho chůze střídala pády stejně často jako kroky. Ale bral to s úsměvem:-) Pod hvězdárnou jsme si zahráli ještě pár her, zašli si na čaj na zahřátí a pak už hurá za hvězdami. Čekala nás beseda s názvem Není drak jako drak a ze sesbíraných hvězdiček během cesty jsme zkoušeli poskládat, jak by takové souhvězdí draka mohlo vypadat. Na podruhé se to i povedlo. Navíc jsme se dozvěděli, jak se drak dostal na hvězdnou oblohu. Chcete to taky vědět? Zeptejte se třeba Šotka, určitě bude rád:-) (Psala:Helča)

Kdo bude slavit březem - dubem

NAROZENINY

17. 3.	Rád'a	11 let
27. 3.	Polda	15 let
3. 4.	Šotek	14 let
30. 4.	Vity	13 let

SVÁTEK

7. 3.	Tomáš
21. 3.	Radek

Všem oslavencům blahopřejeme!

A co nás v nejbližší době čeká?

13-15.3.	vícedenní výprava	- tajemství IV.	(Helča, Honza)
5.4.	jednodenní výprava	- tajemství V.	(Zeltula, Bobr)
26.4.	jednodenní výprava	- tajemství VI.	(Dračice, Cvrček)
22-24.5.	vícedenní výprava	- 11. výroční oheň	(Radar, všichni)
6.6.	jednodenní výprava	- Špilberk, den dětí	(Žába, Pačka)
19-21.6.	vícedenní výprava	- závěr celoroční hry	(Žába, Honza, Zeltula)

26.7. – 9.8.2009 Tábor - Rozkoš

Bodování

leden + únor

1. Kamil	321 b.	7. Jindra	220 b.
2. Maruška	286 b.	8. Eliška	203 b.
3. Zdenda	273 b.	9. Tomáš	138 b.
4. Vašík	268 b.	10. Lukáš	124 b.
5. Kecka	253 b.	11. Vašek	99 b.
6. Šimča	249 b.	12. Michal	62 b.

Novinky z oddílu

Tábor – sice to ještě nevypadá, ale věřte nebo ne, za chvíli se to již za okny začne zelenat a to je ten správný čas začít myslet na to co budeme dělat o letních prázdninách. Jako každý rok i letos pojedeme samozřejmě na čtrnáctidenní tábor, takže vy, kdo chcete jet s námi vyžádejte si od vedoucích předběžnou přihlášku a co nejdříve ji podepsanou od rodičů doneste nazpět. Sice ještě nějaký ten čas zbývá, ale těšit se můžete začít už teď. A na co? Přece na spoustu sluníčka, voňavou trávu a lesy, koupání a kamarády a samozřejmě i celotáborovou hru se spoustou dobrodružství a překvapení. Letos jsme tábor pojmenovali „Tatranští zbojníci“ a o co přesně půjde nastíníme zase příště. Něco se však můžete dozvědět již z našeho letáku umístěného na vývěsce na náměstí a taktéž z předběžné přihlášky...

PŘÍSLOVÍ

Co to znamená když se řekne:

LEPŠÍ VRABEC V HRSTI, NEŽLI HOLUB NA STŘEŠE

Tohle přísloví by se dalo vyjádřit také jinak: Dalo by se tu například použít jiné přísloví a sice – „malé ryby taky ryby“ i když to není úplně přesné. Zkrátka a dobře lepší mít něco malého jistého než něco velkého někde v nedohlednu. Malý vrabec v hrsti nám totiž už neuletí, ale holub na střeše – ať je velký jak chce frkne hned jak bude moci, na to vemte jed!

Praktický příklad: Ideálním praktickým příkladem pro toto přísloví jsou sázkaři. Lidé kteří investují do loterie či nákupu výherního losu, poté na los či sázkovou hru skutečně vyhrají a to částku sice slušnou ale ne nijak závratnou. Takovíto lidé se ale často ani s vyhranou částkou nespokojí a vidina ještě větší výhry je nutí hrát dál atak vyhrané peníze opět vloží do další hry. Tu už však nevyhrají a o všechny své i vyhrané peníze přijdou... Kdyby si však vzpomněli na tohle pravdivé přísloví, měli by rozhodně aspoň něco. I nám se ale v běžném životě může stát, že nám někdo něco slíbí a když nám slib má splnit, odloží to na později s omlouvou že nám svůj slib splatí dvakrát. V takovém případě však není na škodu trvat na svém a chtít splnění slibu hned i když třeba v menší míře, vždyť kdo ví jak by to později s tím slibem ještě mohlo nakonec dopadnout... Protože ne nadarmo se říká – „sliby, chyby“ a – „lepší vrabec v hrsti, nežli holub na střeše“

A rada na závěr: Máme-li aspoň něco buďme za to vděční, nečekejme že později to bude lepší, nežli teď. Protože - vyjádřeno také jedním příslovím – „Kdo vybírá, přebere“.

Co by vás mohlo zajímat, aneb přečtete si ...

- **Saša Sandras - Tulák Don**

Knížička je o štěněti bernského salašnického psa Donovi. Zachycuje jeho život od osmi do třinácti měsíců. Don se rád mazlí, hraje si a učí se poslouchat. Miluje rodinu ve které žije a s radostí se zapojuje do všeho co děti i dospělí dělají. Je roztomilý, dobromyslný a přátelský. Také je trochu mloun a někdy má svoji hlavičku. Kromě lidských přátel si začíná hledat i psi přátele a začíná se toulat. Ale i toulání jednou skončí. Kdy?

- **Jiří Trnka - Zimní říkadla**

V knize najdete zimní i vánoční veršičky, koledy a písničky (většinou jsou převzaté z lidové slovesnosti, jen dvě z básní jsou připsány známým českým autorům - K. J. Erbenovi a J. Vrchlickému). Ke každému říkadlu jsou použity oblíbené zimní obrázky Jiřího Trnky, které vycházely jako pohlednice. Po delší době byly nedávno ztracené originály nalezeny a vycházejí nyní jako ucelený soubor.

- **Fritz Steuben - Tekumseh**

Románový cyklus, jehož ústřední postavou je indiánský náčelník Tekumseh. První díl líčí šarvátky skupiny osadníků se skupinou Tekumsehových bojovníků až do chvíle, kdy indiánští bojovníci padají a Tekumseh se rozhoduje vést proti bílým všechny indiánské kmeny od Velkých jezer až po Mexický záliv. Kniha vedle dobrodružnosti přináší i reálnou historii a věrné vyličení indiánského života.

- **Dean Lorey - Akademie nočních můr**

První díl fantasy série. Neuvěřitelně poutavý a napínavý příběh malého, nenápadného, až zakříknutého Charlieho, který má takřka stále problémy se svým okolím a spolužáky a trpí nočními můrami, jež dokáže vyvolávat a zhmotňovat do skutečnosti. Charlie se náhle ocitá v Akademii nočních můr, kde se spolu s ostatními dětmi, obdařenými zvláštními schopnostmi, učí s těmito monstry z Temnozeme bojovat a vyhánět je z lidského světa, zejména pak ze světa dětí. Charlie brzy začne mezi všemi studenty vynikat. Poté se musí vydat do Temnozeme, kam její vládce Barakkas unesl Charlieho maminku...

- **Dana Flídrová - Nazdar, Národní divadlo!**

Ač naučná knížka, přesto formou zábavného komiksu. Nevěříte? Tak se zkuste začíst do příběhu vzniku, požáru a obnovy Národního divadla. Určitě se budete bavit a zároveň se dozvíte něco, co Vám možná ve škole nefíkali.

- **Ondřej Jirásek - Moravské pohádky a pověsti**

Studnice moravské lidové slovesnosti je čirá a hluboká. Každý kraj má svou nezaměnitelnou vůni a chuť. Z jednotlivých částí jižní Moravy jsme pro děti vybrali napínavé, veselé, tajemné či rozmarné zkazky. Nejmenší čtenáři se tak mohou seznámit se sedmnácti pohádkami a pověstmi z Boskovic, Moravského Krasu, Brna, Olomouce, Chřibů, Lednice... A to vše ještě doplněné zvukovou knihou, kterou vypráví Arnošt Goldflam.

Do mého deníku **VÝZNAMNÉ MYŠLENKY MOUDRÝCH LIDÍ**

„CHVAL PŘÍTELE VEŘEJNĚ, ALE KÁREJ HO MEZI ČTYŘMA OČIMA.“

Tato slova pronesl:

Leonardo da Vinci

Leonardo da Vinci se narodil 15. dubna 1452 v Anchiano u Vinci a zemřel 2. května 1519 v Cloux u Amboise byl všestrannou renesanční osobností. Stal se významným malířem, sochařem, architektem, přírodovědcem, hudebníkem, spisovatelem... Byl nemanželským synem notáře Sera Piera a venkovanky Catariny. Otec jej ale uznal za vlastního a zajistil mu všeobecné vzdělání. O jeho dětství se nedochovaly žádné zápisy, a tak se o jeho mladických letech můžeme pouze dohadovat. O mladém Leonardovi se ví jen tolik, že byl příjemného vzhledu a tak silný, že mohl ohýbat železné pruty. Jedním z pravděpodobných příběhů z dětství je příhoda s kusem hrubého prkna, které dal jakýsi kupec Leonardovu otci, aby na něj vymaloval třeba srdce. Leonardo však tuto trivialitu odmítl a údajně ho vyšperkoval dokonalými zobrazeními mýtických oblud, jichž se všichni báli. Ser Piero pak s velkým výtěžkem prodal tuto malbu židovi a původnímu kupci dal pouťovou kresbu srdce, čehož si ten chudák ani nevšiml. 1457–1466 – Chodil ve Vinci do školy, poznával přírodu a začínal malovat. 1466 – Přestěhoval se s otcem do Florencie. V letech 1469–1472 byl pak žákem výtvarníka Andrei del Verrocchia ve Florencii. U něj získal technickou dovednost. V roce 1482 odešel na pozvání vévody Lodovica Sforzy z Florencie do Milána. V těchto letech kolem sebe shromažďuje skupinku následovníků, z nichž někteří mu zůstávají věrni až do konce života. Jeho styl byl rovnovážným pojetím mezi silnými poetickými city a vůlí umělce, naplněný jedinečným mysticismem gest. Leonardo odmítá geometrickou formu perspektivy. Aby vytvořil hluboký pohled do krajiny v obraze, využívá volně kompozice bohatých vztahů všeho živého na plátně. Ve svých obrazech vyjadřuje vnitřní dynamiku postav v esovitém tvaru těla, který se tak stává jedním ze základních modelů pro klasické figury šestnáctého století. Leonardo tak vytváří ojedinělý jazyk génia své doby. Kolem roku 1483 Leonardo začíná svoje studium aerodynamiky a fyziky, anatomie, meteorologie, astronomie a kosmografie. Zajímá se o Pythagorovu matematiku, již si brzy osvojuje a činí ji základem vlastních bádání. Poznatky získané prostřednictvím vědeckého zkoumání byly využity k dramatickému efektu celé kompozice. Umění a věda se tak pro Leonarda stávají nerozlučné hodnoty. Zjara roku 1500 se Leonardo opět usídlil ve Florencii. Pobýval u matematika Pacioliho, pro jehož dílo o božské proporci a architektuře údajně měl ilustrovat. V letech 1506–1513 působil opět v Miláně, 1513–1514 v Římě, kde žil v paláci Guiliana de' Medici (mladšího bratra tehdejšího papeže Lva X.) a jako jeho chráněnc dostával pravidelný plat, což bylo pro Leonarda, který se do té doby i přes svůj věhlas často potýkal s bídou, velmi vítaná změna. Řím byl tehdy jednou velkou bottegou a konkurence zde byla obrovská. Od roku 1516 až do své smrti žil ve Francii na pozvání krále Františka I.

Co tím chtěl asi říct:

Myslím, že toto je jedno ze základních pravidel jak si přítele, kamaráda získat a udržet. Protože o tom, že je někdo dobrý se mohou dozvědět všichni a to i jeho nepřátelé, ale o jeho slabínách by měl vědět opravdu jen dobrý přítel. A pokud objevíte nějakou chybu na svém kamarádovi, je vždy dobré to říct jen jemu a tak ho vlastně na tuto chybu upozornit. A pokud si vás váš kamarád váží, tak se bude snažit tuto chybu odstranit. Bohužel mnoho lidí to dělá přímo naopak a někdy jen kárá a nikdy nechválí. A to i přesto, že někdo jiný také velmi moudrý řekl: „Na každou hanu jsou záplatou dvě pochvaly.“

Do mého deníku

TÁBORNICKÁ ENCYKLOPEDIE ANEB SLOVNÍK TÁBORNÍKA

V této rubrice si zopakujeme některé základní pojmy z našeho tábornického života které již známe a dozvíme se některé nové, o kterých nemáme třeba ani tušení...

Jídelna – v táboře je důležitou společenskou místností a místem, kde se odehrává velká část táborového života. Lze ji postavit z různého materiálu a různých rozměrů i typů od lavicových s dlouhými stoly pro velké tábory, po malé jídelničky pro menší skupiny strážníků. Prkna, krajinky, tyčovina, rákos, chvoji, drny, kameny, kmeny stromů, proutí, to vše je materiál, který v dovedných rukou pomůže vytvořit zajímavý táborový kout, kde se příjemně sedí nejen při jídle, ale i večer u lampy na besedě. Jídelna se kryje velkým stanem, otepí rákosu, chvojím, pásy kůry, krajinkami. Někdy může mít stěny, jindy je otevřená.

Jídelní miska – hovorově ešus, nejpoužívanější nádoba táborníka. Nahradí hrnek, misku, pánev, pekáč, schránku na potraviny, ledničku. Během táborového pobytu je umístěna na společném věšáku u kuchyně. Za pochodu je uložena v ochranném obalu a přichycena buď na torně, batohu nebo uložena v lodním pytli či krosně. Při jednodenních výletech máme v jídelní misce igelitový sáček s cukrem a čajem, aby vaření bylo pohromadě. Jindy do ní vkládáme vajíčka zabalená např. do šátku či jinou křehkou věc. V ešusu se nám totiž tak snadno nerozbit. Jako lednička nám může posloužit pokud do ní vložíme potraviny, které nechceme aby se zkazily, dobře ji zavěsíme a ponoříme do potoka (nejlépe do stínu) tak, aby voda sahala aspoň do půli ešusu. Studená voda v potoce už se o ochlazení potravin v ešusu postará sama. Jen pozor, aby se voda nedostala dovnitř!

Jinovatka – vzniká z vodních par za bezvětrí na chladných předmětech, jako jsou větve stromů, stébla trav, telefonní dráty, a obaluje je ze všech stran. Někdy se tvoří přímo ve vzduchu a padá k zemi jako jemné krystalky.

Jízda na lodi – vyžaduje postřeh, rozvahu a technickou znalost ovládání lodě. Pro plavbu na lodi platí pravidlo, že v bezpečí jsme teprve tehdy, když jsme vystoupili na břeh. Na vodní túru se vydáváme, když známe všechny způsoby ovládání lodě za jakéhokoli stavu vody. Během jízdy jsme soustředěni na vodu a její okolí. Pamatujeme si, že po přejetí vln nebezpečí ještě neskončilo. Sjíždíme jen takové vody, na které stačíme svou znalostí techniky pádlování a ovládání lodí. Není hanbou poradit se před jízdou se zkušenými, kteří úsek, jež chceme jet, už projeli. Předem si obhlédneme obtížná místa (peřeje, jezy, propusti), abychom získali obraz situace. Současně pozorujeme terén kolem naší vodní dráhy kvůli orientačním bodům pro nutné změny směru plavby atd. Jejich pomocí odhadujeme blízkost nebezpečných míst. Nikdy však nezapomínejme pokud se chystáme na vodu na záchranou vestu !!! Bez ní už ne jeden člověk přišel zbytečně o život!

Kamna táborová – jsou důležitým zařízením táborové kuchyně. K jejich stavbě používáme podle možností přírodních materiálů, jako jsou kameny, jíl, písek, štěrk, kmeny, prkna, krajinky, rozsochy, proutí nebo materiál přivezený – jako železné pláty, troubu, rošt, dvířka, cihly, vápno, komínové roury, kolena, drát. Kuchyň kryjeme střechou z rákosu, chvojím, stanového dílce nebo ji umístíme pod velkým stanem, v dřevěné budově apod.

Dotazník, aneb jak žijí členové oddílu

SAPA

- **Jméno:** řáky asi budu mít... někde to mám napsaný, ale momentálně si nemůžu vzpomenout, jen vím, že to zní podobně jak traktor...
- **přezdívka:** Sapa
- **funkce v oddíle:** instruktor
- **kvalifikace:** Malá placka, Zdravotník zotavovacích akcí
- **zájmy:** Dřevárny, břišní tance, horolezení, elektrická kytara, hudba, šifrovací hry, kreslení, matematika, kamarádi, žonglování, Vlajková...
- **zaměstnání:** našťestí ještě žádný...
- **rok narození:** počet možných způsobů jak si vybrat z 30ti párů různě pruhovaných podkolenek, z nichž každá levá je označena iniciály P. S., tak abych na každé noze měla právě jednu, plus celkový počet dírek na tkaničky na mých zelených KMM krát derivace z tolika x kolik mám na elektrické kytáře strun dle x, mínus počet okvětních lístků na rejoicové kytičce krát číslo kolikrát je delší nekonečná spirála, která je vytvořená z půlkružnic o poloměru r, kde každá následující půlkružnice má poloviční poloměr než předcházející, než kružnice o poloměru r/2, mínus přirozené číslo, kterému nesmí být roven základ jakéhokoliv logaritmu
- **velikost nohy:** velká
- **oblíbená barva:** černá, zelená, vínová
- **oblíbené jídlo:** nejlepší jsou školní obědy, ty fakt miluju (a to myslím vážně!), je to úžasný zpestření vyučování, teda vlastně hlavní bod každého dne školní docházky
- **oblíbený citát:** Smrt je jen začátek vyššího levelu.
- **můj hrdina:** Erzsebeth Bathory
- **kterým zvířetem by jsi se chtěl stát:** vrápenec malý
- **kterou knihu jsi naposledy přečetl:** Rockový kytara =), ale momentálně čtu Kledbu Čachtické vražedkyně
- **oblíbený web:** titulky.com , vlajkova.wz.cz, herka.deka.cz, muerte.ic.cz/zkus/snad.ph
- **oblíbená pohádková postava:** ze starších určitě Malá čarodějnice, jinak Edward Scissorhand
- **barva tvého pokoje:** bílá, bílá, bílá, bíílá....
- **do které země by ses chtěla podívat:** Rumunsko, a snad se tam i letos o prázdninách podívám...
- **co bylo dřív kuře nebo slepice?** budeme-li věřit novoplatonistům, pak na počátku bylo jedno.... to jedno...tedy to kuře...z něhož se oddělila hmota...ta hmota...ta slepice... =)

Jste stejně jako Sapa narozeni ve znamení Lva? Pak vás bude zajímat, že:

Lev je považován za krále zvířat - je tedy stažen nad ostatní či do středu. Stejně tak i člověk s datem narození od 23. července do 22. srpna má tendence klást důraz na vlastní Já, chovat se jako král. Král v tomto případě není ekvivalent negativních vlastností, ale naopak, jako synonymum pro sebejistotu, sebevědomí, výraznou osobnost. Synonymum zdravého jáství v pozitivním a tvůrčím smyslu. Obdobně můžeme vykládat přirovnání ke Slunci. Lva tedy budeme prezentovat jako ohnivě znamení. Idealismus, sny, ambice, velkomyslnost - atributy podporované žhnoucí tvůrčí energií, které mají "děti Slunce" dostatek. Avšak pozor, každá mince má dvě strany, vše je relativní. Propadne-li Lev vlastním nedostatkům, je-li panovačný a pyšný - následky jsou katastrofální. Stejně jako může být energie Slunce tvůrčí, může se rázem proměnit ve spalující, ničící a nekontrolovaný živel. Na své pouti vpřed smete vše, co stojí v cestě. Stejně jako lev zahyne bez smečky, osobnost "dítěte Slunce" zahyne bez společnosti. Jsou blaženi, když se na ně upírají zraky ostatních, zatímco oni stojí ve středu či v čele. Pokud se Lev někdy stáhne do ústraní, je to proto, aby nabral sílu a zazářil ještě oslnivěji. Do života si nedají mluvit. Oni si jej plánují, oni jej řídí. Svých nedostatků si často nejsou ani vědomí, považují je za své, přirozené. Stejně jako by nebyla růže bez světla a tepla, "nerozkveté" bez něj ani Lev. Miluje život pod širým nebem, Slunce je nezbytné. Zřejmě nejhorší stránkou Lví povahy je pohodlnost. Neznají pro sebe omezení a budou si tak dlouho užívat a vychutnávat, až je k činnosti vyburcuje buď nezbytné (třeba finanční), či jejich sny, cíle nebo příležitost. Správná je pak představa Lva coby dravého podnikatele a iniciátora. Excelují ve všem, co vyžaduje entuziasmus, rozvoj a podporu. Často až nakažlivě dobrá nálada a vyložené vůdčí schopnosti z nich dělá vedoucí pracovníky, majitele restaurací, agenty realitních společností, právníky. Prostě se uplatní všude tam, kde je třeba reagovat rychle, správně a účinně. Do čela kolektivní je často vymrští krizová situace, kdy si poradí právě jen oni a stávají se vůdci. Ne však na dlouho. Po uklidnění a zvládnutí problému ustoupí trochu do ústraní a vedení předají někomu jinému. Ne z neschopnosti, ale z chytré vypočítavosti a trochu i pohodlnosti. Pokud se jim vývoj situace nezamlouvá, znovu zasáhnou a uvedou vše na pravou míru ("pravou míru" určují zase oni).

Něco pro zábavu

Do časopisu můžeš psát i ty - stačí, když své příspěvky dáš Cvrčkovi. Tento výtisk je neprodejný. Vyšel jako příloha k činnosti T.K.CASSIOPEIA. Designed by Cvrček.

